

[Axel Ivan Pedersen.]

mærkning, at det har stået de pågældende medlemmer frit for at stille deres ændringsforslag, og det måtte vel være rimeligt at forlange, at noget sådant skete, når man taler om, at lovforslaget er utilstrækkeligt.

Ved første behandling af dette lovforslag gav jeg udtryk for betimeligheden af, at man benyttede tiden, inden lejeloven igen skulle til behandling, til det, man kan kalde den egentlige revision, til at finde en mulighed for en teknisk gennemgang af loven med det formål at gøre den mere forståelig, og i den anledning pegede jeg på, at udvalget måske kunne bestå, efter at lovforslaget var vedtaget ved tredje behandling, eller at man kunne nedsætte et mindre udvalg til at arbejde med en sådan revision af lejeloven, og det standpunkt står jeg naturligvis ved; men jeg gør opmærksom på, at jeg ved samme lejlighed sagde, at det var et problem, man kunne tage stilling til, når lovforslaget kom til tredje behandling.

Jeg skal slutte disse bemærkninger med at anbefale de 3 nævnte ændringsforslag og selve lovforslagets overgang til tredje behandling til vedtagelse.

Finn Poulsen: Jeg skal ligesom det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen ikke lægge beslag på det høje tings opmærksomhed i længere tid ved denne lejlighed. Der bliver måske en senere lejlighed, og der har jo været så mange før.

De udvalgsforhandlinger, vi nu har afsluttet, har alene beskæftiget sig med det foreliggende lovforslag, der som bekendt angår ganske enkelte forhold, forhold, som vi ikke principielt i den nuværende situation har noget at indvende imod: en vis lempelse af huslejestoppet og en vis udvidet kontrol med moderniseringer og klublejligheder.

Jeg ser i et dagblad, at der er givet udtryk for, at man fra venstres og også fra konservativ side aldrig har taget afstand fra udnyttelse af situationen på boligmarkedet. Det er ganske urigtigt. Som jeg også sagde ved første behandling, er det da klart, at når der er en abnorm situation, som vi ganske vist mener er skabt af forhold, som man kunne have behersket, må man også sætte ind med særlige foranstaltninger.

Ud over dette har det ikke været muligt — og det beklager jeg — i udvalget at få en drøftelse i mere almindelighed om boligproblemerne. Naturligvis må vi erkende, at alene det sene tidspunkt, som den høje regering har valgt for fremsættelsen af dette lovforslag, udelukker en dybtgående behandling af boligproblemerne. Der er spørgsmål af teknisk art — det er en side af sagen — men der er jo i allerhøjeste grad også spørgsmål af økonomisk karakter for den enkelte og for samfundet, som burde have været taget op til indgående behandling. Det, vi bebrejder regeringen, er først og fremmest den mangel på tid, som udvalget har haft til en ordentlig behandling. Det er regeringens ansvar alene.

Under disse omstændigheder må det da være helt klart, at der ikke fra oppositionens side har været noget formål i eller været nogen reel mulighed for at stille ændringsforslag. Hvis man skulle have været inde på tanken herom, ville det betyde en væsentlig udvidelse af udvalgets arbejdsområde, og det har der jo ikke været nogen som helst mulighed for.

Udvalgets flertal har ønsket at begrænse arbejdet til det konkret foreliggende lovforslag. Derfor må det blive vort standpunkt, at regeringen må gennemføre dette lovforslag alene. Vi kan ikke tage medansvar for regeringens boligpolitik, så længe man ikke vil frigøre sig for de fordomme, som man talte så meget om under debatten om udskrivningsloven. Vi må derfor tage det standpunkt ikke at stemme for lovforslaget.

Hvad de af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag angår, kan vi ikke tiltræde dem, for de bygger på helt andre principper end dem, vi mener er fornødne i øjeblikket, og de betyder i realiteten en skærpelse, som er unødvendig i den foreliggende situation.

Må jeg slutte med at stille det spørgsmål igen til den høje regering: hvad vil regeringen nu med hensyn til boligproblemerne?

Det er jo meget godt, når det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen taler om arbejdet med visse tekniske forbedringer. Det er i sin orden, at man tilstræber en lovgivning, der er så teknisk god som muligt, men det er jo ikke netop dér, hunden ligger begravet. Det er ikke på det tek-